

Norge i Danmarks hjerte

Skrevet af Piet Hein

1.

Vi som har hjemme på jorde
som ikke kan sige nej -
dær hvor vi graver, gror det,
dær hvor vi vil, går vej! -
hvad ret har vel vi til at elske
et stenland, hvor stridig trods
har vristet et hjem af fjelde,
som kun er lyst for os?

2.

Og dog: under vore vilkår
for livets kår har vi stridt.
Vi gemmer et smil bag smilet,
som ikke er bare blidt.
Og mærker vi sindets varme
så nær under Norges fjeld,
så mødes to folk som strømme
rundet af samme væld.

3.

Vi fra de tætte egne,
landet som er en by,
møder en mistet stilhed,
mærkeligt nær og ny,
læsker hos gæstfri frænder
et savn som lå manet ned:
savnets af menneskets tabte
helhed og enkelhed.

4.

Norge står frem i vort hjerte,
det frieste syn at se:
et væsen i øde vidder,
jøkler og evig sne.
En pige på elverbreden
blandt stenrøjs og enekrat
stigen skumvåd af fossen
klædt i den lyse nat.

5.

Hvis Norge ikke var Norge,
så måtte i drøm og digt
vi fable os frem og elske
et frændeland netop sligt -
et land med vort eget i evigt
bevægende vekselspil.
Danmark var ikke Danmark,
hvis Norge ikke var til.